

Kulegravning af reglerne om særlig støtte Præsentation af resultater

11-02-2021

Social- og
Ældreministeriet

Resultater fra kulegravningen

Oplæggets indhold:

1. Baggrund
 - Fremgangsmåde og afgrænsning.
2. Resultater fra kulegravningen
 - Oprids at de identificerede udfordringer og løsningsspor fordelt på 4 temaer.

Afgrænsning og fremgangsmåde

- **Baggrund**

- ØA 20
- Udført i et samarbejde mellem: KL, Finansministeriet, Indenrigs- og Boligministeriet, Social- og Ældreministeriet

- **Fremgangsmåde og metode**

- Kortlægning af reglerne om særlig støtte til udsatte børn og unge
- Kortlægning af typiske sagsforløb
- Kommuneinterviews om reglerne og sagsforløb

”Hvis udsatte børn skal løftes til at klare sig bedre, skal vi have brudt de mønstre, der forringer deres muligheder og fremtidsudsigter. Vi skal investere i tidlige indsatser, vi skal handle på baggrund af viden, og vi skal give socialrådgivere og andre fagpersoner de bedste muligheder for at sætte barnet og familien i centrum uden unødigt bureaukrati. [...]

Regeringen og KL er desuden enige om at sikre, at reglerne understøtter, at barnet får den bedst mulige indsats, og et fælles arbejde skal derfor afdække regelgrundlaget og den kommunale praksis på området.”

Afgrænsning - Temaer

- Kortlægning og kommuneinterviews
- Fire temaer
 1. Faglig udredning af barnets og familiens problemer og ressourcer
 2. Valg af indsats efter serviceloven
 3. Opfølgning på valgte indsatser og opnåelse af målene med indsatsen
 4. Inddragelse af barnet samt familie og netværk
- Tværgående temaer

Tværgående resultater

Udfordringer

- Lovgivningens proceskrav afspejler ikke, at der er stor forskel på behov og "tyngden" i konkrete sager
- For mange proceskrav og frister kan spænde ben for socialfagligheden
- Lovgivningen bygger på en antagelse om, at sagsforløb altid udvikler sig jævnt fremadskridende i én retning.

Løsningsspor

1. Der bør være større fleksibilitet i lovgivningens proceskrav, så kravene i højere grad afhænger af sagens kompleksitet og en socialfaglig vurdering af det konkrete behov i den enkelte sag.
2. Lovgivningen bør have færre faste frister og større fleksibilitet i de lovgivningsbestemte sagsskridt.
3. Lovgivningen bør tage højde for, at barnets trivsel og udvikling løbende kan ændre sig.

Tema 1: Udredning

Udfordringer

- Der går i dag for lang tid før indsatsen for barnet kommer i gang.
- Den børnefaglige undersøgelse bliver i dag et meget omfattende dokument og samtidig et statisk øjebliksbillede.
- Der efterlyses større fleksibilitet i udredningen alt efter den konkrete sag.
- Proceskravene giver ikke rum for løbende socialfaglige vurderinger af barnets behov.

Løsningsspor

1. En udredning i to dele – inddelt i en mindre omfattende "socialfaglig vurdering" og ved behov, en mere dybdegående undersøgelse.
2. Barnets liv og udvikling er ikke statisk og lovgivningen bør derfor understøtte brug af løbende "socialfaglige vurderinger", der kan gøre udredning af barnets situation og opfølgning på barnets behov mere dynamisk.
3. Større fleksibilitet til tilpasning af den konkrete indsats kan give et bedre forløb for barnet - fx ved bedre mulighed for at tilpasse indsatsen hurtigere efter udviklingen i barnets behov uden krav om ny udredning.

Tema 2: Valg af indsats, mål og handleplan

Udfordringer

- Lovgivningen understøtter ikke, at handleplanen også bliver barnets og familiens redskab.
- Handleplanen er ikke altid anvendelig og relevant hele vejen igennem et sagsforløb.
- Det nuværende tidspunkt for handleplanens udarbejdelse understøtter ikke inddragelse af barnet og familien i at opstille mål for forandring og for formålet med indsatsen.

Løsningsspor

1. Lovgivningen, herunder tidspunktet for handleplanens udarbejdelse, skal i højere grad understøtte, at barnet og familien får ejerskab til handleplan og mål. Konkrete mål for indsatsen skal formuleres sammen med barnet og familien.
2. Lovgivningen skal understøtte handleplanen som et mere fleksibelt og dynamisk værktøj og skal derfor have et minimum af formkrav – og skal fx understøtte en kontinuerlig opfølgning, der kan ske løbende.

Tema 3: Opfølgning

Udfordringer

- Opfølgning handler ikke nok om progression, og om hvorvidt barnet og familien mestrer eget liv.
- De lovfastsatte frister for opfølgning indebærer stor kontrol med sagerne, men står i vejen for den socialfaglige vurdering af barnets behov i den enkelte sag.

Løsningsspor

1. Lovgivningen skal i højere grad understøtte fokus på barnets progression og trivsel i opfølgningen.
2. Lovgivningen bør afspejle, at behovet for opfølgning er forskelligt fra sag til sag.

Tema 4: Inddragelse

Udfordringer

- Lovgivningen understøtter ikke en løbende inddragelse, fordi inddragelsen bindes meget konkret op på fastlåste tidspunkter for inddragelse.
- Der er behov for mere fokus på kvaliteten af inddragelse. Inddragelsen skal desuden i højere grad ske på barnets præmisser og tage højde for børns forskellige behov.

Løsningsspor

1. Børneinddragelse bør være en dynamisk, løbende proces (fremfor særligt fastlagte nedslagspunkter), hvor barnet inddrages i væsentlige beslutninger om eget liv.
2. Lovgivningen bør understøtte, at inddragelse kan ske på forskellige måder, og er mere end en børnesamtale.
3. Kvaliteten af inddragelsen kan styrkes med en stærkere relation mellem sagsbehandler og barn og mere fokus på feedback til rådgiver.

Afslutning på afrapportering

- Resultaterne af arbejdet med kulegravningen indgår nu i det videre arbejde i regeringens forslag til Barnets Lov i Børnene Først.
- ØA 21:
"Resultater af KL og regeringens samarbejde om kulegravningen på området vil indgå i arbejdet med Barnets Lov for at sætte børnene i centrum bl.a. gennem smidigere arbejdsgange samt at flytte tid fra dokumentation og proceskrav til arbejdet med børnene og familien. Arbejdet vil inddrage kommunale erfaringer, herunder erfaringerne fra de igangværende frikommuneforsøg."